

Bedkommende. Mere er det ikke, man har forlangt, og i saa Henseende har jo den høitærede Minister, forekommer det mig, svaret meget velvillig, saa jeg tror, ikke der er Grund til at være utilfreds med Ministerens Stilling i denne Sag. Derimod forholder det sig noget anderledes for mit og jeg maa tro for hele Udvalgets Bedkommende med Hensyn til Andragendet under Nr. 11 angaaende en Revision af Lov af 29de December 1857, men da der ikke foreligger nogen Indstilling i saa Henseende, skal jeg ikke komme bydere ind paa denne Sag. Det forekommer mig, ligesom en æret tidligere Taler (Lauher), at en Gaa efter den kan komme til at høre ikke paa Grund af sine egne Forsøelser, men paa Grund af enkelte Mænds Forsøelser. Hermed skal jeg slutte.

Sable: Jeg har ikke misforstaaet den høitærede Minister; jeg tror, at Tidenden vil godtgjøre, at der var stor Forskjel mellem den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører motiverede Indstillingen under Nr. 25, og de Udtryk, hvormed den høitærede Minister modtog den. Jeg vil ogsaa kun gjøre de Bemærkninger, som kan gjælde afstillelige af den Slags Indstillinger, at det ser ud, som om man vilde paatvinge Regjeringen et eller andet Foretagende. Der er vel Underbalance i den her omhandlede enkelte Gren af Forvaltningen, men saa er der jo dog ikke Underbalance i Statskassen, og man kunde da have ventet paa, at Regjeringen selv vilde have taget Initiativet til noget Saadant, der virkelig kunde have gavnet Sagen. Fra to Sider har jeg tilladt mig at vise, at man kunde afvinde denne Sag Interesse, idet der bevislig ikke findes saadanne Etablissementer i Danmark, som jeg nævnte, og man tillige fik Leilighed til at vise Ministeren, hvorledes det vilde stille sig, naar der kom Telegrafstation ved et af de større Fisserleier. Jeg vil for Næsten notere med Hensyn til min Opsættelse af denne Sag, at det forekommer mig ganske betegnende, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde et „Ør“ tilovers, da jeg talte om Uoverensstemmelse mellem den ærede Ordførers og den høitærede Ministers Udtryk.

Berg: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre, og en af dem skal gjælde det, som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, omtalte. Jeg fik nemlig det Udtryk af det ærede Medlems Udtalelse, at, dersom vi fulgte i sin, vilde vi ikke være saa velvillige mod Lønstrup, som den ærede Ordfører og den høitærede Minister have været det, idet, vi da skulde vente med Telegrafanlægget der, indtil vi fik det Badehotel, som er Betingelsen for, at der kan komme Badegjæster. Forsøg med Hensyn til, hvad en Telegrafledning hjælper paa Fisserier, behøve vi

ikke; vi have Esbjerg, Frederikshavn, Struer, Skagen og flere andre Steder, hvor Telegrafanlægget gaar lige til Fiskernes Landingsplads, saa i den Henseende mangle vi ingenlunde Erfaring. Det ærede Medlem betonede navnlig de Badegjæster, der engang i Fremtiden ville komme, men som dog rimeligvis ville trænge til Badeanstalter og Badehotel, og er det Tilfældet, forekommer det mig, at der var Tid til at udfætte Telegrafanlægget. Jeg hørte jo meget nøje efter den høitærede Ministers Udtalelse, og hvad den ærede Ordfører sagde, kan jeg fuldstændig tiltræde. Den høitærede Ministers Udtalelse var i sin Konklusion saa velvillig overfor Spørgsmaalet, at jeg er overbevist om, at ikke et eneste Medlem af Udvalget har tænkt sig noget mere, end hvad Ministeren der angav. — Man pleier jo ikke at forbinde sig til at billige Indholdet af et Andragende, fordi man indbringer det, og der er vistnok heller Ingen, der vilde underkaste sig dette at skulle stemme for et Andragendes Henviisning til Ministeren, fordi han i Gængskab af Rigsdagsmand har indbragt det. Angaaende Andragendet under Betænkningens Nr. 24 fra forhenværende Postbud Rasmus Hansen forholder det sig imidlertid saaledes, at jeg har indbragt det i den bestemte Følelse, at der her var Grund til at indkomme det, og naar det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) gav en ganske vist spagserdig Udoarsel med Hensyn til dette Andragende, vil jeg sige, at det glæder mig, at den meget ærede Minister ikke delte det ærede Medlems Betænkneligheder. Jeg tror heller ikke, vi behøve at befrygte Konsekvenserne. Sætte vi 76½ Aar som Levealder og 42 Aars Tjeneste som trofast Postbud i en større By som Helsingør, og det en Tjeneste, hvoraf en stor Del falder i den Tid, da Helsingør havde en saadan Trafik som den, Øresundstolden førte med sig, og hvor denne Mand har været betroet Penge i Millionvis til Omdeling blandt Borgerne, og altid har havt det bedste Skudsmaal baade fra Borgerne og fra Postvæsenet, — tage vi det som Maalestof, siger jeg, saa har man ingen Grund til at frygte, og derfor glæder det mig, at den høitærede Minister har tiltraadt Hvertallets Indstilling med Hensyn til denne Mands Andragende. — Endnu en stor Sag har man omtalt, og som jeg ogsaa tidligere har havt med at gjøre som Ordfører for Finantsubvalget, nemlig Spørgsmaalet om Gjennemførelsen af Hymindegab. Det glæder mig, at Regjeringen har tiltraadt Tanken om at skaffe et Udløb til Bete paa den Maade, at det bliver mere stabilt end den hidtilværende Gjennemførelse. Det vil ganske vist koste betydelig, men det er ogsaa betydelige Interesser der er Tale om. Der er to Ting, jeg i den Anledning gjerne vilde tilføje. Det er, at jeg har ikke ringe Liddid til den Kommission, der har været nedsat angaaende disse Forhold. Man kan vel sige, at det er ikke teknisk sagkyndige Mænd.